

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Nordiske Kroniker

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Nordiske Kroniker", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Nordiske Kroniker*, 1943, s. 110. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_02-shoot-idm139956848330704/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Nordiske Kroniker

EN GAMMEL NORDHAVSBY

Norden har tre store og navnkundige Byer. Det er København, Stockholm og — Bergen. Dette være ikke sagt for at fornærme Norges Hovedstad, der er en blomstrende, frisk og charmerende By. Men Oslo er et Barn endnu. Bergen derimod har Ansigt.

I Sommer har det i en hel Maaned ikke regnet i Bergen. Dette siges at have været en ganske uforudset Situation for Byen. Vandværket maatte melde Pas, og Indbyggerne blev sat paa smaa Vandrationer. Værre var dog de rent psykiske Virkninger af Tørken. Bergenserne begyndte at blive underlige, og de nærmede sig en Tilstand, der kun kan betegnes som Kulrethed, da Regnen omsider vendte tilbage og genoprettede Ordenen.

Saaledes lyder den sidste Variation af den evige Legende om Bergens Regn, og helt uforskyldt er det maaske heller ikke, at Byen er kommet i saadant Vanry. I Gaar saa jeg to Gadedrenge udfægte en Duel paa Paraply. Det kunde man nu ikke have set i København, hvor Paraplyer kun bruges af Damer og af Præster. I Bergen bruges de faktisk af alle. Det kan ikke være andet end et Symptom.

Velan. Det regner altsaa en Del i Bergen. Det eneste onde, som kan siges om Byen, lad det være sagt straks.

Det regner ikke *altid*. Jeg er mangfoldige Gange kommet til Bergen, og altid i Solskin. Sagen er den, at Vejret er drilagtigt. Det veksler uafadeligt mellem Smil og Surmuleri, ligesom en lunefuld Kvinde. Egentlig er det henrivende. Naar Solen bryder frem efter en Byge, er alle de syv Bjerge omkring Staden blanke af